

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010173
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7915010173.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného G. F. pre spolupáchateľstvo pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 2. marca 2016 v Košiciach o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 5.11.2015, sp. zn. 5T/59/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 5.11.2015, sp. zn. 5T/59/2015, v spojení s uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 15.2.2016, sp. zn. 5T/59/2015 bol obžalovaný G. F. (ďalej len „obžalovaný“) oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov zo dňa 9.4.2015, sp. zn. 1 Pv 380/13 pre skutky právne kvalifikované ako spolupáchateľstvo pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku,

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „odvolateľ“) bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení podaného oprávneho prostriedku polemizuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Dospel k záveru, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy a to jednostranne v prospech obžalovaného, i keď je zrejmé, že skutkov, ktoré mu kladie za vinu obžaloba, sa skutočne dopustil. Namietá nesprávny postup, pokiaľ súd vyhodnotil výpoveď priameho svedka P. F. ako nevierohodnú, i keď tento uviedol, že sa dopustil skutkov so svojím bratom a týmto jednoznačne usvedčuje obžalovaného, odhliadnuc od priznania svedka, a to tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní. To, že došlo ku spáchaniu žalovaných skutkov vyplýva i z výpovede oboch poškodených a to ako F. Y., tak i P. M., ktorí potvrdili, že došlo ku vlámaniu do ich chát v záhradkárskej oblasti X. Q. X. a boli im odcudzené rôzne veci. Určité nezrovnalosti v časových súvislostiach možno pripísať odstupú času od skutkov. Napokon, ďalšie skutočnosti, ktoré viedli k oslobodeniu nepovažuje odvolateľ za tak závažné, aby vyvrátili, či spochybnili svedecké tvrdenia. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a tomuto vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný - prostredníctvom svojho obhajcu - využil možnosť v zmysle § 314 Tr. por. a podal nasledujúce vyjadrenie k odvolaniu.

Napadnuté rozhodnutie považuje za správne, nakoľko súd postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo“, v zmysle ktorej, ak sa nepodarí dosiahnuť istotu o existencii relevantných skutkových okolností, teda sú dôvodné pochybnosti, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Jediným dôkazom,

ktorý mal usvedčovať obžalovaného je výpoveď jeho brata P., s ktorým má obžalovaný zlé vzťahy a navyše, jeho výpovede sú rozporuplné, nakoľko v jednej výpovedi uvádza, že spáchal skutky s bratom, v inej výpovedi mal byť obžalovaný v čase spáchania skutku v zahraničí. Taktiež, ďalší svedok - T. M. - sponchybnil výpoveď svedka P. F., ktorý sa mal sám vyjadríť, že sa skutkov dopustil sám. K tomuto záveru vedie i vyhodnotenie ďalších dôkazov - zaistených biologických stôp. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie odvolateľa ako nedôvodné zamietol.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu odvolateľa a to z dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení podaného odvolania.

Obhajca v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí - vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, ako i vyjadrenie obhajoby k odvolaniu - navrhol odvolanie odvolateľa zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný G. F. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že on o predmetnej veci nič nevie.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykávané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam prvostupňového súdu je potrebné uviesť, že tieto majú plne oporu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú podrobne rozobrané v odôvodnení preskúmaného rozsudku. Nakoľko sa odvolací súd so zisteniami súdu prvého stupňa plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, tieto majú oporu v plnom rozsahu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú dostatočne

rozobrané v odôvodnení preskúmaného rozsudku a nakoľko sa odvolací súd so zisteniami prvostupňového súdu plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanovením § 165 ods. 2 Tr. por. - riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o aké dôkazy sa pri svojom rozhodovaní opieral a akými úvahami sa spravoval pri ich hodnotení a tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že vo veci boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu a tieto správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 12 ods. 2 Tr. por. Nemal tak pochybnosti o správnosti výroku v oslobodzujúcom rozsudku, pretože to zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na uvedené je preto potrebné prisvedčiť záveru súdu prvého stupňa, že vina u obžalovaného, že mal spáchať žalované skutky nebola jednoznačne a nepochybne preukázaná, pričom súd majúci odôvodnené pochybnosti o vine obžalovaného postupoval správne, ak ho oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora, nakoľko nebolo jednoznačne a nepochybne dokázané, že žalované skutky spáchal obžalovaný a postupoval tak v súlade s ustanovením § 285 písm. c) Tr. por., ktorý postup súdu prvého stupňa považuje odvolací súd v plnom rozsahu za správny.

Reagujúc na odvolacie dôvody odvolateľa považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť nasledovne.

V prejednávanej veci došlo ku začatiu trestného stíhania u skutku v bode 1/ dňa 1.2.2013, u skutku v bode 2/ dňa 1.3.2013 a uznesenie o vznesení obvinenia obžalovanému bolo doručené dňa 18.3.2015, teda v deň, kedy bol i prvýkrát ku skutkom vypočúvaný. Z uvedeného vyplýva, že ako dôkaz mohli byť použité len výpovede svedkov po vznesení obvinenia, čo bolo v prípade poškodených realizované i opätovným výsluchom. Taktiež svedok T. M. bol vypočutý po vznesení obvinenia a bol to ten svedok, ktorý potvrdil, že brat obžalovaného P. F. (v čase skutkov tento u neho býval) doniesol domov veci, ktoré pochádzali z trestnej činnosti uvedenej v žalovaných skutkoch. Nebolo možné preto použiť ako dôkaz výpovede svedka P. F., ktorých výsluch bol realizovaný pred 18.3.2015.

Vo veci bol zadovážený i priamy dôkaz - biologická stopa v chatke poškodeného F. Y., ktorá bola podrobená skúmaniu DNA analýzou a z tejto vyplynulo, že pôvodcom tejto stopy brat obžalovaného P. F..

Pokiaľ vo veci existuje len jeden priamy dôkaz - výpoveď svedka, tento musí byť overený, objektivizovaný ďalšími nepriamymi dôkazmi, ktoré potvrdia alebo sponchybnia vierohodnosť priameho dôkazu.

V predmetnej veci teda nebolo žiadnym iným dôkazom okrem výpovede P. F. preukázané, že by sa mal obžalovaný dopustiť žalovaných skutkov. Táto výpoveď však nie je jednoznačným dôkazom, ktorý by postačoval na usvedčenie obžalovaného G. F. zo spáchania žalovaných skutkov, nakoľko svojím obsahom nie je jednoznačná, a taktiež jej obsah je v rozpore s materiálnymi dôkazmi, resp. minimálne nepotvrdzujú jej obsah.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a na základe takto zisteného skutkového stavu vyplýva z neho jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalované skutky nespáchal obžalovaný G. F., a preto postupom podľa § 319 Tr.por. odvolanie odvolateľa - prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).